

Науково-дослідницька група під керівництвом професора завкафедри ПРР В.І Бондаренка досліджує перспективний енергоресурс – газогідрат. **Стор. 3**

Цього року виповнюється 55 років телебаченню на Дніпропетровщині. А починалося все з нашого гірничого. **Стор. 6**

Кавалерів ордена О.К. Денисова-Уральського у світі не так вже й багато (в Україні їх лише 5) і серед них – керівник Гемологічного центру НГУ П.М. Баранов. **Стор. 8**

ДО 68-ї РІЧНИЦІ ВІД ДНЯ ПЕРЕМОГИ

Протягом багатьох років з часу заснування первинної організації ветеранів НГУ ректорат і профком з великою пошаною ставляться до учасників Великої Вітчизняної. Виявляється це як в елементарній увазі до людей, так і в матеріальній допомозі. Уклін Вам, шановні захисники Вітчизни! Зі святом Великої Перемоги! **На фото: спадкоємність поколінь Національного гірничого університету**

ВІТАЄМО!

Державний вищий навчальний заклад «НГУ» успішно пройшов акредитацію за IV (найвищим) рівнем! Разом з тим акредитовано 11 напрямів підготовки та 19 спеціальностей! Грунтовна підготовка, злагоджена робота колективу, постійний ректорський контроль сприяли успіху акредитаційної кампанії 2012-2013 навчального року. Та якісна освітня і наукова діяльність нашого славетного університету має бути на висоті і в міжакредитаційний

період, тим більше, що очікуються зміни у Законі України «Про вищу освіту».

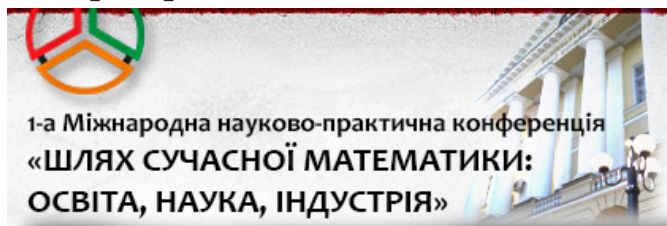

З ЮВІЛЕЄМ! Гліб Станіславович Пінковський, доктор технічних наук, академік Академії гірничих наук, лауреат Державної премії СРСР, заслужений винахідник України понад 22 роки очолював проектний інститут «Дніпродіпрошахт». Вся його трудова діяльність тісно пов'язана з гірничою промисловістю і наукою. Він є автором багатьох підручників з проектування шахт. Чимало років свій досвід і знання професор Г.С. Пінковський передає студентам Національного гірничого університету. Люди, які знають Гліба Станіславовича, відзначають його скромність, інтелігентність і задушевність. 15 квітня з приводу 85-річчя відомого науковця і нашого колеги Г. С. Пінковського ректорат і кафедра підземної

розробки родовищ НГУ провели урочисте засідання, де його щиро привітали студенти, викладачі і виробничники. **Многая Вам літа, Глібе Станіславовичу!**

Кафедра вищої математики НГУ відзначає 100-річний ювілей

Починаючи з моменту заснування Катеринославського Вищого Гірничого Училища викладанню вищої математики надавалась особлива увага, бо саме вона є основною складовою фундаменту інженерних знань. Історія зберігає імена тих, хто очолював колектив – з найпершого доктора чистої математики Д. М Синцова. У 1913 році кафедра стала окремим підрозділом, яким до 1930 року керував професор С.Б.Шарбе. Тривалий час очолював кафедру М.І. Розовский. Студенти багатьох поколінь пам'ятають імена викладачів Г.І. Булаха та О.П.Булаха, В.М. Потьомкіної. А з 1978 аж до 1990 року беззмінним лідером колективу був Ю.О. Пономаренко. Не можна не згадати про одного з кращих викладачів того періоду Є. С. Сінайського. З часом ця важлива дисципліна у гірничому на вимоги факультетів і кафедр набувала спеціалізованої спрямованості. Із середини 80-х років педагогічний колектив кафедри значно активізує свою діяльність, пов'язану зі створенням і публікацією методичної літератури.

У 1990 вперше керівником кафедри стає жінка з когорти талановитих науковців – професор Л.В. Новікова. А у 2007 колектив очолила одна з кращих її учениць – професор О. О. Сдвижкова.

На сучасному етапі не лише викладають предмет,

На іспити – до Польщі!

Українсько-польський центр «Гірництво» в НГУ існує з 2008 року, на його базі ведеться плідна співпраця гірничого з польськими колегами. Нещодавно делегація НГУ у складі 14 студентів гірничого факультету на чолі з завідувачем кафедри ПРР професором В.І. Бондаренком та начальником науково-дослідної частини доцентом Р.О. Дичковським (програма Visiting professor) побувала на факультеті гірництва та геотехніки Краківської гірничо-металургійної академії ім. С. Сташиця (КГМА). Студенти, серед яких майбутні фахівці з геомеханіки, підземної розробки родовищ, охорони праці, підземного транспорту тощо пройшли стажування за програмою українсько-польського спільного навчання, в результаті якого вони отримують дипломи НГУ і сертифікат про навчання КГМА. Науковці КГМА ознайомили українців із станом наукових досліджень, тестовою та лабораторною базою ВНЗ. Нині наші студенти го-

а й активно працюють над виданням необхідних практичних розробок, що охоплюють більшість розділів математики, співробітники кафедри: доценти Д.В. Бабець, Л.І. Бойко, О.В. Бугрим, Л.І. Заславська, В.І. Павлищев, С.Е. Тимченко, В.Є. Ткаченко, старші викладачі З.І. Бондаренко Л.В. Карманова, С.М. Подольська, М.І.Горбатов, асистент Д.В. Клименко. Професорами С.О. Сушко та Л.Я. Фомичовою видано чотири навчальних посібники, затверджених МОН України. Чимало методичних видань належать перу доцентів В.В. Приходько, Н.П.Уланової, старших викладачів Л.І. Шелест, О. Ф. Кібкало.

Протягом багатьох років залучали до гірничого і працюють зі здібною молоддю професори С.О. Сушко, доцент П.М. Щербаков, ст. викладачі Л.В. Карманова, О.Ф. Кібкало, В.П. Орел і доброї пам'яті С.М. Пікар. Велика увага на кафедрі приділяється олімпіадному руху. Наші команди студентів-математиків неодноразово перемагали не лише на олімпіадах Всеукраїнських, але й на міжнародних, в чому, зокрема, велика заслуга професорів Т.С. Кагадій та В.Ф. Сторчая. Колектив кафедри співпрацює з різними спеціальними кафедрами. Активні наукові пошуки ведуть професори О.О. Сдвижкова, С.О. Сушко, доценти Л.Д. Замкова та П.М. Щербаков. Їм на зміну прийшли здібні молоді викладачі і науковці: Д.В. Бабець, Ю.Б. Олевська А.Г.Шпорта, О.С. Іванов. Під керівництвом завідувача кафедри вони виконують проекти з вітчизняними партнерами, а також проекти міжнародних грантів. Бажаємо колективу-ювіляру творчої наснаги у нелегкій праці!

ІАЦ НГУ

туються до іспитів у польському ВНЗ, які призначені на травень. Як зазначив директор Центру українсько-польського співробітництва НГУ Роман Дичковський, сьогодні сертифікати, тобто документи, які підтверджують додаткові навички людини, окрім базової освіти, стають все ціннішими для випускників, тому що надають переваг у працевлаштуванні

Євгенія Лавриненко, студентка НГУ

Дослідники кафедри ПРР вивчають газогідрати

Науковці кафедри отримали їх не від японських вчених, які нещодавно почали підіймати цей «корисний лід» з морських глибин, а мають свої власні. Науково-дослідницька група під керівництвом професора завкафедри ПРР В.І. Бондаренка у складі доцентів Е.О. Максимової, М.П. Овчинникова, О.Ю. Светкіної, асистента К. А.Ганушевича та аспіранта К.С.Сай отримала перші зразки цього перспективного енергоресурсу на установці НПО-1. До речі, унікальну установку сконструйовано і виготовлено також силами спеціалістів кафедри за проектом доцента Миколи Овчинникова (вона й названа аббревіатурою НПО, складеною з перших літер його імені по батькові й прізвища). російською мовою. За багатьма оцінками, світові запаси газогідратів у багато разів перевершують поклади інших вуглеводнів. За найскромнішими підрахунками кількості газу, добутого з газогідратів з-під дна Чорного моря, вистачить Україні на 1500 років.

— Освоювати запаси метаногідратів до сьогодні вважалося справою невивідною. Проте японські фахівці запевняють, що знайшли відносно рентабельні технології. У кубометрі газогідрату міститься 175 кубометрів газу! — говорить професор Бондаренко.

На кафедрі ПРР виконується міжвузівський науково-дослідний комплексний проект «Розробка методів і технологій видобутку газу з природних гідратів і отримання штучних газогідратів для оптимізації виробничих процесів». Фінансує проект Міністерство освіти і науки, яке грає консолідуючу роль, зібравши для виконання поставленого завдання вчених трьох провідних технічних вузів України. Головна організація – НГУ (керує виконанням проекту

професор В.І. Бондаренко), співвиконавці — Полтавський національний технічний університет ім. Ю.Кондратюка та Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу. Перед науковцями поставлене завдання спільно розробити методи і технології видобутку газових гідратів, встановити способи активізації процесів фазових переходів при утворенні штучних газогідратів і їх транспортування, дослідити можливості видобутку донних газогідратів на шельфі і в глибоководній частині Чорного моря. М. П. Овчинников продемонстрував вдосконалену — вже третю — модифікацію установки НПО. У ній є віконця, до яких приєднуються цифрові відеокамери, і тепер вчені на комп'ютері можуть спостерігати весь процес утворення газових гідратів — від зародження центрів кристалізації, їх зростання до повного формування готового продукту. Для зберігання отриманих зразків придбана спеціальна кліматермокамера.

Валентина Шабета, ІАЦ НГУ

На фото: Зразок штучного газогідрату, розміром з комп'ютерну мишку; Професор В. Бондаренко і асистент К.Ганушевич в лабораторії газогідратів.

Газогідратами цікавиться світ

Нещодавно я вдруге у складі делегації НГУ відвідала Краківську гірничо-металургійну академію ім. Сташиця для участі у міжнародній конференції «Szkola Eksploatacji Podziemnej XII». Від Національного гірничого університету в конференції також взяли участь завкафедри ПРР професор В. І. Бондаренко і професор кафедри І.А.Ковалевська.

Учасниками «Школи підземної експлуатації» (саме так перекладається назва заходу) є професіонали гірничодобувної сфери, представники відомих компаній, чия робота пов'язана з вугільною галуззю, знані науковці, молоді вчені. Кожен з присутніх презентував англійською чи польською мовами власну доповідь на ту чи іншу теми стосовно сучасного розвитку гірництва. Приміром, Володимир Ілліч Бондаренко доповідав

про технологію селективного виймання вугілля з тонких пластів, Ірина Анатоліївна Ковалевська – про встановлення залежності та розрахунок переміщень кріплення у гірничих виробках.

Моя доповідь «Gas hydrate deposits of the Black Sea's trough: currency and features of development» охоплювала порівняно нове для України питання розробки покладів газових гідратів Чорного моря та особливості їх видобутку. Газові гідрати - це надзвичайно цікавий з паливно-енергетичної точки зору об'єкт, що потребує подальшого детального вивчення та ґрунтовних досліджень, адже газогідрати є реальним джерелом палива та альтернативою вугіллю й природному газу. Після виступу мені поставили багато запитань, виявляється, ця тема цікавить багатьох.

Щоразу конференція «Школи підземної експлуатації» проходить на найвищому рівні, організатори заздалегідь піклуються про кожного учасника, докладають максимум зусиль, аби справити незабутнє враження. Кожного вечора нас розважали культурною програмою, яка давала можливість тісніше познайомитись одне з одним і зав'язати корисні ділові контакти. Я неодмінно хочу взяти участь у цьому чудовому проекті наступного року.

Катерина Сай,
аспірант кафедри підземної розробки родовищ НГУ

Христос воскрес!

МИСТЕЦТВО УКРАЇНИ

Великодня тема знайшла відображення в художніх творах письменників Г.Квітки-Основ'яненка (оповідання "Мертвецький Великдень"), Т.Шевченка (вірш "На Великдень, на соломі..."), С.Черкасенка (оповідання "Гарасиків Великдень", "Великодня ніч") та в картинах художників М.Пимоненка "Пасхальна заутреня в Україні" і М.Левицького "Великдень на Україні". Картину "Пасхальна заутреня в Україні" художник Микола Пимоненко написав 1891 року. Полотна талановитого українця користувалися великим попитом у тогочасних колекціонерів. Навіть Лувр став власником однієї з них — у 1909 році він купив картину під назвою "Гопак".

Перша любов незабуття

12 квітня - Всесвітній день авіації й космонавтики. У цей день 1961 року потужна ракета-носій вивела на орбіту перший в історії космічний корабель "ВОСТОК" з першим космонавтом Землі – громадянином Радянського Союзу Юрієм Гагаріним на борту.

Спогади моєї мами, Світлани Іванівни Дмитрієвої, про зустріч з Юрієм Олексійовичем Гагаріним

Світлина, на якій молода усміхнена мама сидить поряд з Юрієм Олексійовичем Гагаріним, є найціннішою реліквією нашої родини. Незабутня зустріч з першим космонавтом планети відбулася в 1965 році під час святкування п'ятиріччя піонерського табору, названого його іменем, у Євпаторії, куди Юрія Олексійовича запросили на урочистості.

Ось так запам'ятала той день моя мама, тоді ще 25-річна піонервожата цього табору: «До зустрічі довго готувалися і діти, й дорослі. Подія

відбувалася на центральному майданчику, шлях до якого застелили червоною доріжкою, наготові був духовий оркестр. Кожен загін (їх загалом було 42) приготував для першого космонавта подарунки, виготовлені своїми руками; діти стояли і з нетерпінням чекали Юрія Олексійовича. Він з'явився зненацька - не з парадного входу, звідки його виглядали, а з протилежного господарчого двору. Він прибув до табору на одній машині, непомітно і скромно. Як потім з'ясувалося, космонавт не терпів метушні й „показухи”. Тому й заїхав неочікувано з протилежного боку. Виступав він коротко і чітко. Розповідав про свою роботу, відповідав на питання, щиро спілкувався, після чого фотографувався з кожним піонерським загonom зокрема. На всіх Ю.О. Гагарін справляв враження скромної, безстрашної і доброї людини.

Юрія Гагаріна називали „першою любов'ю планети”. Справді, перша любов незабуття. Тож Юрій Гагарін назавжди залишиться в моїй пам'яті, як і у пам'яті людства».

Зі слів мами записала Олена Єгорова,
доцент кафедри історії і політичної теорії,
у березні 2013 р.

На чорно-білому фото невідомого автора, зробленому влітку 1965 року в піонерському таборі ім. Ю.О. Гагаріна, знятий 26-й загін. У центрі групи - Юрій Гагарін, зліва від нього - піонервожата Світлана Дмитрієва, 1940 року народження, а також діти і декілька дорослих співробітників табору.

Дню Перемоги присвячується

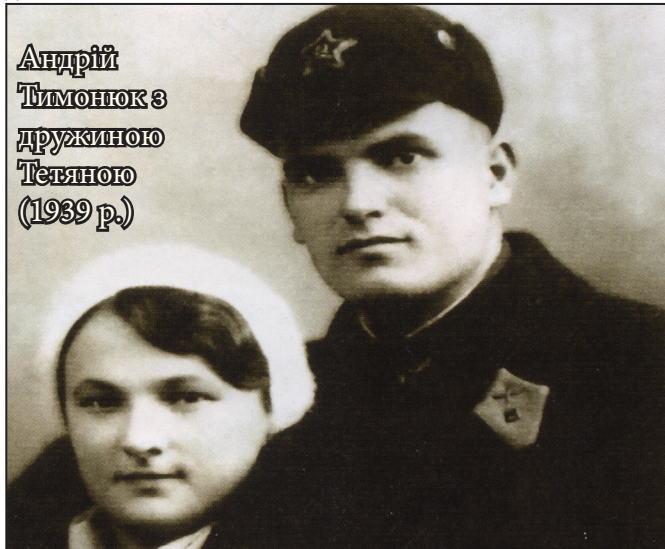
Родинна пам'ять про війну

Знову наближається 9 Травня. Ми навіть не замислюємося над тим, що кожне наступне святкування ще на рік віддаляє нас від жахливих подій найжорстокішої в історії людства війни. На жаль, щороку стає все менше й менше свідків тих подій, завдяки героїзму яких була отримана така жадана Перемога. Здавалося б, з плином часу увага до подій першої половини минулого століття повинна зменшуватись, проте не можна цього допускати, бо немає в Україні родини, якої б не торкнулася війна. У більшості з нас є родичі, які брали участь у бойових діях, захищаючи Батьківщину, і навіть віддали за неї життя. Сьогодні лише збереження пам'яті про війну у власній родині може стати запорукою передачі нащадкам вміння цінувати мир і ставитися з повагою до власних предків.

Усі ми є свідками того, як ректор НГУ, академік Г.Г. Півняк шанобливо ставиться до ветеранів, зустрічається з ними, підтримує. Проте у цьому ставленні не лише вихованість та розуміння проблем старшого покоління, а й особисті переживання, пов'язані з родинною пам'яттю.

Григорій Півняк з родиною (1948 р.)

Андрій
Тимонюк з
дружиною
Тетяною
(1939 р.)

військового кладовищі в Угорщині, неподалік Будапешта. Лише багато років потому випускники ДГУ угорці Вархеді Пал і Мюллер Пал допомогли Галині Андріївни та Геннадію Григоровичу розшукати місце його поховання, покласти на могилку чорнобривці... Кожен, хто колись відвідував діораму „Битва за Дніпро“, чув розповідь і бачив фото, листи й особисті речі військового льотчика Андрія Тимонюка – батька Галини Андріївни Півняк, який служив у 305-й штурмовій авіаційній Павлоградській дивізії. Його однополчанин, Герой Радянського Союзу Б.Г. Кандибін у своїй книзі спогадів „305-я штурмовая в боях за Родину“ писав про Андрія Якимовича Тимонюка як про неперевершеного пілота, влучного бомбардувальника, улюбленця полку... Батько Галини Андріївни загинув, звільняючи Придніпров'я від окупантів. Його поховано у селі Матвіївка Вільнянського району Запорізької області. До цього меморіалу приносять квіти вже сини Півняків – Віталій та Андрій зі своїми дітьми.

Біля могили Спиридона Півня (Угорщина)

Війна 1941–1945 років торкнулася кожного. Не оминула вона і сім'ю Півняків. Батько Геннадія Григоровича – Григорій Давидович Півняк – пройшов війну командиром артилерійського підрозділу, брав участь у боях на Курській дузі, отримав поранення. Пройшов фронтовими дорогами і його брат Роман Давидович Півняк. Були в сім'ї і втрати. Ще один рідний дядько Геннадія Григоровича – Іван Давидович Півняк, який з 1941 р. служив рядовим у піхоті, пропав безвісти у січні 1944 р.

Так співпало, що поряд з Іваном Півняком у "Книзі пам'яті Кіровоградської області" названо і рідного дядька дружини Геннадія Григоровича – Галини Андріївни Півняк. Спиридон Данилович Півень – брат її мами Тетяни Тимонюк – був на фронті з 1941 р., мав звання лейтенанта залізничних військ. У березні 1945 р. він брав участь у наведенні переправ, зведенні понтонів та мостів через Дунай для наступу радянських військ. Трохи більше місяця не дожив він до Перемоги – помер від отриманих поранень 26 березня 1945 р.

Галина Андріївна передала до музею історії НГУ фронтові листи, що надсилав дядько своїй сестрі та маленькій племінниці, котрі знаходилися в місті Грозному, поруч з родинами службовців Кіровоградського льотного училища. Тут після закінчення Кацінського льотного училища служив її батько Андрій. Звідси він пішов на фронт. Андрій і Спиридон листувалися між собою й рідними, були сповнені надій і сподівань на зустріч з ними. Та похоронки принесли горе й біль...

Спиридона Даниловича Півня було поховано на

У родині Півняків Велика Вітчизняна війна – особлива тема, сторінка сімейної історії та відповідальності перед сучасністю. Але подібні роздуми можна було б написати про чимало сучасних українських родин. Давайте цікавитись історією війни, долями, частіше згадувати батьків, дідів, прадідів, інших родичів, які воювали. Передавайте пам'ять про них нащадкам! Саме це є історичною пам'яттю, досвідом поколінь, щоб не допустити повторення тих жахливих подій. **Зі святом, дорогі колеги!**

Підготували:

Ігор Нікітенко і Антоніна Дибріна

Телебачення на Дніпропетровщині розпочалося з гірничого

Сьогодні навряд чи хтось може уявити своє життя без телебачення. Проте цей здобуток сучасної цивілізації з'явився не так вже й давно. Цього року виповнюється 55 років з початку теле і радіомовлення на Дніпропетровщині. Ця дата пов'язана з виходом в ефір 30 квітня 1958 року першої програми місцевого телецентру. Однак цей ювілей стосується лише офіційного телебачення, реальний же початок телемовлення у нашому місті був покладений раніше і ця історія тісно

пов'язана з Національним гірничим університетом.

У 1950-х роках ера телебачення лише починалася. У багатьох великих містах створювалися телецентри, котрі тоді ще не були пов'язані між собою. Відкриття кожного з них було великим здобутком. Навіть у газеті Дніпропетровського гірничого інституту „Артемівець” за ті роки зустрічаються повідомлення про початок телетрансляцій у багатьох містах, а також публікуються плани уряду із впровадження телебачення у наступній п'ятирічці. Питання початку місцевого телемовлення турбувало і керівництво Дніпропетровської області. Однак відкриття телецентру вимагало отримання типового телевізійного передавального пристрою, капіталовкладень з побудови телевізійної вежі і приміщень самого телецентру. Для цього були потрібні гроші та час, а люди вже сьогодні вимагали телебачення.

На початку 1950-х найближчим діючим телецентром до Дніпропетровська був Харківський, сигнал якого, щоправда поганої якості, доходив до нашого міста. Тому виникла ідея створити у Дніпропетровську ретранслятор для передачі програм харківської телестудії. Для влаштування такої станції було залучено групу фахівців, яка складалася з інженерів і техніків Дніпропетровської радіотрансляційної станції (ДРТС) та заводу радіорелейних пристроїв. Серед них були В.М. Візун, М.М. Бояринцев, М.І. Сиса, М.Г. Казначеев та В.М. Бережна. Безпосередньо проектом опікувалося обласне управління сільської електрифікації, котре мало ресурси для забезпечення створеної групи необхідними матеріалами.

Роботи з підготовки для відкриття радіотрансляційного центру розпочалися у 1954 р. Керівника групи В.М. Візун відрядили до Харкова, де він ознайомився з промисловим телевізійним обладнанням, зробивши необхідні копії. Після цього у Дніпропетровську розпочалася робота зі створення телетрансляційного приладу власними силами. Проте ретранслятор потрібно було десь розмістити. Для влаштування такого пункту обрали Жовтневу площу як найвищу та водночас відкриту ділянку території міста. Спочатку для розміщення ретранслятора планувалося використовувати приміщення Преображенського собору, який на той час був порожніми. Однак будівля вимагала

капітального ремонту, на який бракувало грошей. Тоді увагу фахівців привернула вежа першого корпусу гірничого інституту, яка тоді була найвищою точкою на всій прилеглий території. Отже, у 1955 р. на ній було встановлено приймач та передавальну антену.

На початку осені 1955 р., після кількох місяців налаштувань апаратури, отримали зображення з Харкова і таким чином Дніпропетровськ долучився до низки міст, де можна було приймати телепрограми. Однак отримуваний сигнал був нестабільним і слабким, що дуже впливало на якість. Тому вирішили побудувати радіорелейну лінію між Харковом та Дніпропетровськом. Щогли радіорелейних станцій збудували у с. Голубівці на території нашої області та у Краснограді на Харківщині. В той же час було спроектовано та встановлено у ретрансляційному пункті два більш потужні передавальні пристрої. Після кількох місяців налаштування обладнання у грудні 1956 р. нарешті отримали стійкий телесигнал, нарешті жителі Дніпропетровська та найближчих населених пунктів змогли постійно приймати передачі Харківського телецентру.

Про історію ретрансляційного центру у першому корпусі НГУ цими днями нам розповів один з його творців – М.І. Сиса. Пригадуючи ті часи, Микола Іванович відмічає дуже зацікавлене ставлення керівництва та співробітників гірничого інституту до їх дітища. Інститут взяв на себе господарче забезпечення облаштування телецентру, безкоштовно виділяв для цього працівників та забезпечував будівельними матеріалами. „Навіть якщо б ми попросили в них велику діжку фарби, вони б нам її дали, не питаючи навіщо вона нам, - додає М.І. Сиса”. Існування телецентру на території інституту не могло не викликати зацікавлення у викладачів та студентів, котрі часто навідувались до радіотехніків і не тільки цікавились, а й допомагали у вільний від навчального процесу час.

**Збірна ДПІ з важкої атлетики.
На задньому плані видно вежу
з телевізійною антеною.**

З відкриттям офіційного телецентру на вул. Телевізійній, творці ретрансляційного пункту у гірничому перейшли працювати туди. Сам М.І. Сиса 24 роки пропрацював начальником цеху телевізійного мовлення. Саме він займався встановленням обладнання для трансляції кольорового зображення у Дніпропетровську. Останні 10 років своєї трудової кар'єри Микола Іванович присвятив науковій та педагогічній діяльності у Дніпропетровському державному університеті.

Тож ретранслятор на вежі ДПІ пропрацював два роки. Після його закриття обладнання перевезли до Нікополя, де воно ще протягом тривалого часу використовувалося для районного мовлення.

Сьогодні ми можемо приймати величезну кількість каналів. Навіть не віриться, що починалося все у нашому місті з невеличкої вежі на першому корпусі гірничого університету. Ось такий цікавий історичний збіг обставин: Національний гірничий університет, який дав життя багатьом вищим навчальним закладам та науковим установам, вніс свою лепту ще й у створення телебачення на Дніпропетровщині

Ігор Нікітенко, доцент НГУ

ЗЕМЛЯ І ЛЮДИ, ЯКІ ВЧАТЬ ЇЇ ВПОРЯДКОВУВАТИ

Ще пам'ятні ті часи, коли полями ходили з дерев'яним аршином землеміри. І земля давала хороші врожаї. Сьогодні інструмент дещо змінився та й земля, міряна-переміряна... Але, як і раніше, питання землеустрою надзвичайно актуальне. Від того, як ми використаємо, розподілимо земельні ресурси залежить стан економіки України, добробуту її народу.

Конкретно цим займаються фахівці-землепорядники. Скажімо так, що людей зазначеної професії не так вже й багато, а особливо висококваліфікованих.

Достовірно відомо, де їх навчають. Перед нами ціла купа подяк, адресована ректору НГУ, академіку НАН України Г.Г. Півняку та колективу кафедри геодезії, де виховують майбутніх інженерів за спеціальністю «Землеустрій та кадастр». У папці – листи від керівників: «Держкомзему» у Новомосковську, ППВП «Земсервіс», ТОВ «Бізнес-експерт», ТОВ «Геоматика», ТОВ «Земком-Дніпро». Приміром: «Наша організація має багаторічний досвід роботи та співпраці з вашими випускниками, які проходять у нас виробничу та переддипломну практику, а також працюють у складі провідних спеціалістів. Слід зазначити, що дипломні проекти ваших студентів мають актуальну тематику і практичне застосування. Крім того, фахова відповідність випускників кафедри геодезії НГУ включає здатність адаптуватися до швидкозмінних умов сучасного законодавства. Вдячні викладачам за високий рівень освіченості і виховання інженерів-землепорядників».

На кафедрі геодезії справді працюють люди надзвичайно відповідальні, починаючи з в.о. завідувача кафедри Владислава Валерійовича Рябчія. У колективі присутній струмінь ентузіазму, натхнення. Тож не дивно, що наші випускники затребувані. Непорушний фундамент знань вони отримали від одного з найстаріших викладачів, доцента Петра Юхимовича Курочкина, а також досвідчених фахівців, доцентів Валерія Архиповича Рябчія, Ади Василівни Зуски, Іди Іванівни Міщенко, ст. викладачів В'ячеслава Геннадійовича Тельнова та Олега Івановича Толстореброва. Гідно продовжує справу своїх старших колег молода зміна викладачів, до речі, теж випускників гірничого: асистенти Олександр Янкін, Алла Гойчук, Ольга Горбатих, Юлія Хом'як, Анна Дорожинська та надія кафедри - аспірант Микола Трегуб.

З часу першого випуску стало традиційним проводити концерти, присвячені Дню землепорядника. Національне професійне свято започаткувалося в Україні з 2000, у другу суботу березня. Цей рік не став винятком. І перше, на що хотілося б звернути увагу, – грандіозний розмах проведення даного заходу. Весело і без напруги учасники свята могли здійснити цікавий екскурс й побачити в чомусь фантастичну, а в чомусь реалістичну історію появи геодезиста (читай землепорядника) і розвиток його у часі. Причому епохи і персонажі вдало відобразили і передали настрої колективу кафедри і студентів.

Відомо давно, що Давня Греція фактично була колыскою розвитку науки в цілому, у тому числі і геодезії. Там виникла Олімпіада. Це слово вже стало звичним у сучасному світі. Воно несе в собі дух змагань. Саме цьому факту приділив увагу сценарист, режисер і постановник свята, асистент Олександр Янкін, згадавши, як торік в Дублянах проводилася Всеукраїнська студентська олімпіада, де наша команда землепорядників посіла третє місце серед 72 її учасників. Цей факт послужив основою для номера, в якому в номінації «Академічний Геннадій» нагоро-

дили спеціальною грамотою ректора НГУ Г.Г. Півняка. А в.о. завідувача кафедри геодезії В.В. Рябчій відзначений у номінації «Відомий переможець Владілес». І, звичайно, нагороди отримали студенти-переможці олімпіад.

Історія тим часом розвивалася і змінювалася, і багато що упорядковувалося. Вінцем порядку як в суспільному житті, так і в різних його сферах є Давній Рим. Саме взявши його за основу, провели конкурс викладачів, в якому вони в жартівливо символічній формі з'явилися в ролі гладіаторів. Провівши аналогії з відомими історичними персонажами, залучили «провидця» Нострадамуса, який нібито «передбачив» розвиток геодезичного мистецтва в майбутньому. Петро Перший став прототипом улюбленого викладача - математика П.М. Щербакова з його неповторними жартами.

Мистецтво є мистецтво, і в цьому контексті шекспірівські герої Ромео і Джульєтта теж зіткнулися з проблемами приватизації ділянки.

Ще один цікавий момент на сцені – навчальна практика очима студентів. Хоча саме святкування Дня землепорядника стало для них неповторною практикою.

Анастасія Афанасьєва і Анастасія Русанова,
студентки - кореспондентки гр.ТТмм-10-1

Професор Петро Баранов – кавалер ордена О.К. Денисова-Уральського

18 травня 2013 року в Києві Міжнародний меморіальний фонд Карла Фаберже нагороджуватиме видатних діячів ювелірного, каменерізного й декоративно-прикладного мистецтва України своїми головними нагородами. У числі нагороджуваних - професор НГУ, засновник і керівник Гемологічного центру НГУ П.М. Баранов. Йому вручать найвищу нагороду в галузі каменерізного мистецтва – орден О.К. Денисова-Уральського з присудженням звання «ЗАСЛУЖЕНИЙ ДІЯЧ КАМЕНЕРІЗНОГО МИСТЕЦТВА». Зазначимо, що кавалерів цього ордена у світі не так вже й багато – у професора Баранова орденський знак №35 (в Україні їх лише 5).

Петро Миколайович - спеціаліст найвищої кваліфікації за такими напрямками як геологія каменесамодітної сировини, розробка наукових основ дизайну природного каменю, гемологічна оцінка самоцвітів України, розробка наукових основ художньої обробки природного каменю, автор єдиного на теренах колишнього СНД підручника з гемології і тритомної праці «Самоцвіти України». Щороку він проводить геологічну практику у Гірському Криму зі студентами геологорозвідуального факультету, які дуже поважають свого вчителя.

Щодо каменерізної майстерності, то рівних професору Баранову треба пошукати! Наприклад, представників Фонду Фаберже він здивував копією годинника, виготовленою за знайденими ескізами Фаберже. Вердикт експерта був такий: лише вельми талановитий майстер може ризикнути й виготовити настільки точну копію, але професору Баранову це вдалося!

Валентина Шабетя

На фото: годинник - копія виробу Фаберже, який колись прикрашав стіл імператора Миколи II

Вдалий виступ на Чемпіонаті України

Збірна команда Дніпропетровської області з карате, до складу якої входили семеро спортсменів нашого університету, нещодавно повернулася з міста Одеси, де проходив черговий Чемпіонат України з карате годзю-рюю.

У змаганнях взяли участь понад 500 спортсменів із шістнадцяти міст України. Змагання проходили за розділами особисте і командне ката (виконання комплексів формальних технік); особисте і командне куміте (поєдинки) і ірігумі (фул-контакт куміте-повноконтактні поєдинки). Загалом команда нашої області здобула 20 медалей різного ґатунку, з яких дев'ять на рахунок каратистів НГУ

Призерами Чемпіонату стали: Олександр Пахомов (Імм-12-1) – 3 місце в розділі куміте особисте (до 60 кг) та 2 місце в розділі ката командне; Альфред Монін (УБіт-10-1) - 2 місце в розділі ката командне та 3 місце в розділі куміте командне; Кирило Сиг (ГРґр-11-1) – 2 місце ірігумі (до 74); Владислав Пуюл (ГЛґрс-11-1) – 3 місце ірігумі (до 69 кг); Катерина Кравченко (каф. фізвиховання) – 2 місце куміте (до 60 кг). Чемпіоном України в розділі ірігумі (повноконтактні поєдинки) став студент II курсу Іван Завгородній (ГР6-11-1), який пройшовши три поєдинки, у фіналі зустрівся з одеситом, чемпіоном минулого року. Три раунди поєдинку були досить важкими і напруженими, адже одеського спортсмена підтримували всі трибуни.

Одеситу вдалось провести декілька кидків та ударів, але наш спортсмен відповідав тим же. Переломним виявився третій раунд, в якому Іванові вдалось провести ефектну комбінацію й тим самим послати противника в нокдаун. Судді віддали перемогу нашому спортсмену. Ставши Чемпіоном України, Іван Завгородній виконав норматив майстра спорту України.

Кафедра фізичного виховання щиро вітає наших спортсменів з успішними виступами на Чемпіонаті України і бажає подальших успіхів.

ПІДГОТОВКА І ДРУК:

Редакційно-видавничий комплекс НГУ
Редактор **Надія Гринько**
Верстка **Дарина Бутко**

НАША АДРЕСА:

49027, м.Дніпропетровськ,
пр. К. Марса, 19, кімн. 5/48,
e-mail: pressnmu@gmail.com, тел. 47-08-75

Реєстраційне свідоцтво

ДП №994.
Наклад 1000 прим.
Зам № 48